

(८) अष्टमनवमयोः पशोर्नियोजनं विधत्ते । “शिति-
पृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे । ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते । अथो
कवचे एवैते अभितः पर्यूहते । तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं
करोति” इति । उपरि भागे श्वेतवर्णो ययोः तौ ‘शिति-
पृष्ठौ’, तौ च वृहस्पतिदेवताकौ अश्वस्य ‘पृष्ठे’ पार्श्वभागे,
नियुञ्जीत । उपरिभागे श्वेतवर्णसङ्गावादयं यजमान इत
ऊर्ध्वभाविनि काले ‘ब्रह्मवर्चसमेव’, धारयति । अपि च
अश्वस्य पुरस्तात् पश्चाच्च पशुनियोजनेन राज्ञः ‘अभितः’,
‘कवच एव’, प्रतिष्ठोचिते भवतः, यस्मात् कवचस्थानीय-
मिदं ‘तस्मात्’, कवचादिभिः ‘सन्नद्धः’, राजा युद्धे शौर्यं
‘करोति’ ॥

(९) दशमस्य पशोर्नियोजनं विधत्ते । “धात्रे पृषोदरमध-
स्तात् । प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते । अथो इयं वै धाता । अस्यामेव
प्रतितिष्ठति” इति । ‘पृषोदरं’ श्वेतविन्दुचिह्नोदरं, धातृदेव-
ताकं पशुं अश्वस्याधोभागे नियुञ्जीत । ‘एतां’ अधोभागनियो-
जनरूपां अश्वस्य ‘प्रतिष्ठां’, स्त्रैर्यं ‘एव’, सम्पादयति । अपि च
‘धाता’, पृथिवीरूपः । ततः पृथिव्यां ‘एव’, असौ ‘प्रतिति-
ष्ठति’ ॥

(१०) एकादशस्य पशोर्नियोजनं विधत्ते । “सौर्यं बलचं
पुच्छे । उत्सेधमेव तं कुरुते । तस्मादुत्सेधं भये प्रजा अभिसृ-
ज्यन्ति” इति । ‘बलचः’ श्वेताजः, तादृशं सूर्यदेवताकं पशुं
‘पुच्छे’, नियुञ्जीत । उन्नतदेशवर्तिसूर्यदेवताकत्वेन ‘तं’ अश्वं,